

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Csp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122203520
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Greguš, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2122203520.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Gregušom, PhD., LL.M., v spore žalobcu: UBC 2020, k.s., IČO: 53 151 135, so sídlom Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava, správca konkurznej podstaty úpadcu: Silverside, a.s., IČO: 50 052 560, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, v konkurze, v zast.: VIVID LEGAL, s.r.o., IČO: 36 807 915, so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: V. G., T.: XX.XX.XXXX, H. S. Č.. XXX, o zaplatenie 2.437,26 EUR s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.437,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne:

zo sumy 100,64 Eur od 18.06.2019 do dňa zaplatenia,
zo sumy 95,78 Eur od 20.03.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.07.2019 do dňa zaplatenia,
zo sumy 95,78 Eur od 22.04.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.08.2019 do dňa zaplatenia,
zo sumy 95,78 Eur od 27.05.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.09.2019 do dňa zaplatenia,
zo sumy 95,78 Eur od 16.06.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.10.2019 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.11.2019 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.12.2019 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.01.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.02.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.03.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.04.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.05.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.06.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.07.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.08.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.09.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.10.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.11.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.12.2020 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.01.2021 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.02.2021 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.03.2021 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.04.2021 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.05.2021 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.06.2021 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.07.2021 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.08.2021 do dňa zaplatenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.09.2021 do dňa zaplatenia,

zo sumy 100,64 Eur od 18.10.2021 do dňa zaplattenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.11.2021 do dňa zaplattenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.12.2021 do dňa zaplattenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.01.2022 do dňa zaplattenia,
zo sumy 100,64 Eur od 18.02.2022 do dňa zaplattenia,
a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietá.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 31,68 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu Okresnému súdu Trnava dňa 01.06.2022 domáhal zaplattenia sumy 2.437,26 EUR, zmluvného úroku vo výške 778,36 EUR, zaplattenia zmluvnej pokuty vo výške 478,89 EUR, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy vo výške 201,28 Eur od 29.03.2022 zo zaplattenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z omeškaných splátok úveru až do zaplattenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty vo výške 453,79 EUR od 29.03.2022 do zaplattenia, sumy vynaložených nákladov vo výške 7,00 EUR, ako aj trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe zmluvy poskytol žalovanému úver. Žalovaný sa zaviazal splácať úver prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 100,64 EUR. Žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania. Žalobca upomienkou č. 1 zo dňa 24.01.2019 vyzval žalovaného na zaplattenie dlžnej mesačnej splátky úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle sadzovníka poplatkov žalobcu a súčasne upozornil žalovaného, že si žalobca uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Žalobca výzvou s názvom „Posledná výzva“ zo dňa 21.02.2019 vyzval žalovaného na zaplattenie dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne upozornil žalovaného, že (i) si žalobca od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, (ii) vymáhanie nárokov žalobcu môže byť odovzdané do mandátnej správy a (iii) že pokiaľ dlžná suma akejkolvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaný v omeškaní so splácaním viac ako 3 (slovom: tri) mesiace, žalobca môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo žmluvy. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru:

- a) Žalobca má právo na zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy nezaplattenej splátky úveru od prvého dňa omeškania (článok IX. Zmluvy);
- b) Žalobca má právo na zaplattenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy nezaplattenej splátky úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy);
- c) Žalobca má právo na zaplattenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bude vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru od prvého dňa omeškania.

3. Súčasne žalobca vo svojej žalobe uviedol, že žalobca oznámením o zosplatnení pohľadávky zo zmluvy zo dňa 15.03.2022 (i) oznámil žalovanému, že ku dňu 15.03.2022 žalobca pristupuje ku zosplatneniu pohľadávky (úveru) zo zmluvy a (ii) žalobca vyčíslił výšku dlžnej sumy na sumu 3.903,02 EUR a súčasne (iii) vyzval žalovaného na zaplattenie dlžnej sumy (sumy zosplatneného úveru). Žalobca zároveň upozornil žalovaného na to, že v prípade, ak Žalovaný dlžnú sumu (sumu zosplatneného Úveru) nezaplatí v stanovenej lehote, žalobca si dlžnú sumu voči žalovanému uplatní súdnou cestou - oznámenie o zosplatnení tak možno považovať aj za predžalobnú výzvu. Nakoľko bol žalovaný v omeškaní so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 (slovom: tri) mesiace:

- a) Žalobca v zmysle ust. článku IX. bod 3. zmluvy vyhlásil dňa 15.03.2022 okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti (tzv. zosplatnenie úveru),
- b) Žalobca má právo na zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy zosplatneného úveru od prvého dňa omeškania (článok IX. zmluvy),
- c) Žalobca má právo na zaplattenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy zosplatneného úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy),
- d) Žalobca má právo na zaplattenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bola vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru od prvého dňa omeškania.

4. Žalobca v rámci svojej žaloby na preukázanie svojich tvrdení predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, sadzobník poplatkov pre fyzické osoby - spotrebiteľov, upomienku č. 1 zo dňa 24.01.2019 a doručenkú k nej, poslednú výzvu zo dňa 21.02.2019 a doručenkú k nej, oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 15.03.2022 a doručenkú k nej, prehľad platieb žalovaného.

5. Na základe skutočností tvrdených žalobcom vo svojej žalobe Okresný súd Trnava vydal platobný rozkaz, sp. zn.: 38Csp/32/2022-57 dňa 12. mája 2023 (ďalej len: „platobný rozkaz“), ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Nakoľko sa však nepodarilo žalovanému platobný rozkaz doručiť do vlastných rúk, Okresný súd Trnava svojím uznesením sp. zn.: 38Csp/32/2022-72 zo dňa 02. augusta 2023 uvedený platobný rozkaz zrušil.

6. Následne Okresný súd Trnava vyzval žalovaného, aby sa v stanovenej lehote k žalobe žalobcu písomne vyjadril. Žaloba spolu s jej prílohami, výzvou na vyjadrenie a príslušným poučením bola žalovanému doručená postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Civilný sporový poriadok“). Žalovaný sa v rámci stanovenej lehoty písomne k žalobe žalobcu nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe nepoprel a neoznačil žiadne dôkazy. Na pojednávanie sa žalovaný nedostavil.

7. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len: „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu platí, že: „nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak; to platí rovnako pre podmienené pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou. Pohľadávky úpadcu spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu, 1a) ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa na účely konkurzu považujú za splatné až odo dňa ukončenia prevádzkovania úpadcovho podniku správcom po vyhlásení konkurzu.“

8. Podľa § 47 ods. 5 o konkurze a reštrukturalizácii platí, že: „súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.“

9. Súd z vlastnej činnosti zistil, že na majetok žalobcu bol v priebehu tohto konania uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.09.2022, sp.zn. 31K/25/2022 vyhlásený konkurz. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 187/2022 zo dňa 29.09.2022. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený správca: UBC 2020, k.s., IČO: 53 151 135, so sídlom Tamaškovičova 2742/17, 917 01 Trnava. Z tohto dôvodu došlo nasledujúci deň k predčasnému zosplatneniu úveru zo zákona. Správa konkurznej podstaty zaslal Okresnému súdu Trnava dňa 10.04.2024 súhlas s pokračovaním v civilnom sporovom konaní.

10. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku: „v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.“

11. Podľa 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.“

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Z vykonaného dokazovania si súd ustálil nasledovný skutkový stav: Žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému spotrebiteľský úver č.: XXX XXX XXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.700,00 EUR. Žalovaný sa zaviazal splácať úver

prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 100,64 EUR. Žalovaný sa dostal so splácaním úveru do omeškania. Žalobca upomienkou č. 1 zo dňa 24.01.2019 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle sadzobníka poplatkov žalobcu a súčasne upozornil žalovaného, že si žalobca uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Žalobca výzvou s názvom „Posledná výzva“ zo dňa 21.02.2019 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne upozornil žalovaného, že si (i) žalobca od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, (ii) vymáhanie nárokov Žalobcu môže byť odovzdané do mandátnej správy a (iii) že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaný v omeškaní so splácaním viac ako 3 (slovom: tri) mesiace, žalobca môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo zmluvy. Žalobca oznámením o zosplatnení pohľadávky zo zmluvy zo dňa 15.03.2022 oznámil žalovanému, že ku dňu 15.03.2022 žalobca pristupuje ku zosplatneniu pohľadávky úveru zo zmluvy a žalobca vyčíslil výšku dlžnej sumy na sumu 3.903,02 EUR a súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy (sumy zosplatneného úveru). K úhrade zvyšného dlhu zo strany žalovaného však do dnešného dňa neprišlo.

13. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku platí, že: „spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len: „Občiansky zákonník“) platí, že: „spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že: „ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka platí, že: „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

17. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka platí, že: „záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.“

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka platí, že: „ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len: „zákon o spotrebiteľských úveroch“): „spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu^{1b}) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

20. Súd posúdil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným rade ako spotrebiteľský právny vzťah, kedy medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Súd poskytnutý úver posúdil ako spotrebiteľský úver poskytnutý v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zmluva o spotrebiteľskom úvere má súčasne charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nakoľko v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka, súd na predmetný právny vzťah prednostne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

21. Súd sa v prvom rade zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná a má všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. V konaní si žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú vyčíslil 478,89 EUR. Zároveň žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania z každej dlžnej mesačnej splátky zmluvnej pokuty. Nárok na zmluvnú pokutu odvodil od čl. IX. zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 5Csp/99/2018-319 zo dňa 10.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 9CoCsp/23/2020 zo dňa 29.04.2021, podľa ktorého článok IX, bod 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

23. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.“

24. Napriek tomu, že vyššie uvedený súd v predmetnom rozsudku, ktorý sa týka individuálneho sporu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nezakazuje dodávateľovi ďalšie použitie dotknutej zmluvnej podmienky, táto povinnosť žalobcovi ako dodávateľovi vyplýva ex lege z hmotnoprávneho ustanovenia §53a Občianskeho zákonníka.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka platí, že: „neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“

26. V danom prípade možno zmluvnú pokutu považovať za neprimerane vysokú a v rozpore so zákonom s poukazom na § 3a ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmie prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnených podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Na účely nariadenia sa posudzuje súčet všetkých sankcií, v tomto prípade súčet výšky úrokov z omeškania a výšky zmluvnej pokuty. Súčet týchto sankcií (12 % a 5 %) prekračuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia (t.j. $3 \times 5,00 \% = 15,00 \%$), preto je uvedená zmluvná podmienka v rozpore so zákonom a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je takto dojednaná zmluvná podmienka absolútne neplatná.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

28. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že: „za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

29. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí, že: „ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

30. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platí, že: „neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

31. Súd zároveň konštatuje, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute nebolo individuálne dojednané tak, ako to vyžaduje § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Opak v konaní žalobca nepreukázal preto dojednanie o zmluvnej pokute súd nepovažuje za individuálne dojednané. Pre posúdenie, či zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná je podstatné, či sa mal spotrebiteľ možnosť s ňou pred podpisom zmluvy oboznámiť a či mohol ovplyvniť aj jej obsah. Pokiaľ sa so zmluvnou podmienkou oboznámiť mohol ale nemohol ovplyvniť jej obsah, nemožno hovoriť o individuálne dojednanej zmluvnej podmienke. Za individuálnu, so spotrebiteľom dojednanú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorá bola predmetom rokovania zmluvných strán medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo spoločným konsenzom zmluvných strán vyplývajúcich z týchto rokovaní. Nakoľko ustanovenie o zmluvnej pokute a na to nadväzujúcich nárokov nebolo individuálne dojednané, zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute súd považuje pre rozpor s § 53. ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatnú. Z dôvodov vyššie uvedených súd nárok na zmluvnú pokutu ako aj na neho nadväzujúci nárok na úroky z omeškania zo zmluvnej pokuty zamietol.

32. Ďalej sa súd zameril na verifikáciu úrokov ako zmluvne dohodnutej odplaty za poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola úroková sadzba v danom prípade dohodnutá vo výške až 21,26 % ročne.

33. Je absolútne nepochybné, že zmluvne dohodnuté úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Doterajšia judikatúra súdov nepochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly uvedenej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

34. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/312/2015 zo dňa 24.05.2016 platí, že: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.“

35. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby od jedného do päť rokov v marci 2017, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 5,49 %. Úroková sadzba predmetného úveru je takmer viac ako 3-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období.

36. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

40. Z uvedeného dôvodu súd uplatnené úroky za poskytnutie finančných prostriedkov nepriznal, pretože ich výška odporuje dobrým mravom v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

41. Žalobca si v konaní ďalej vo svojej žalobe uplatnil nárok na zaplatenie nákladov za vystavenie upomienky č. 1 zo dňa 24.01.2019 vo výške 3,00 EUR a nákladov za vystavenie poslednej výzvy zo dňa 21.11.2019 vo výške 4,00 EUR, t.j. vynaložené náklady spolu vo výške 7,00 EUR.

42. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, ktoré sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Uvedené náklady však nie je možné považovať za konkrétne náklady, ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky, pretože žalobca nešpecifikoval, ktoré konkrétne výdavky mu v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky voči žalovanému vznikli. Navyše, žalobca vynaloženie uvedených nákladov žiadnym spôsobom nepreukázal, keďže nepreukázal skutočné výdavky na upomienky, na ktoré by mohol vzniknúť nárok.

43. Uplatnené sumy nebolo možné priznať ani ako poplatky, keďže upomienku nemožno považovať za službu a už vôbec nie za službu, ktorá by poskytovala žalovanému určitý prospech, a za ktorú by bol žalovaný povinný platiť poplatok. Výška poplatkov za upomienky bola jednostranne určená iba veriteľom v sadzovníku poplatkov a slúži iba jeho účelu na vymoženie veriteľovej pohľadávky. Žalovanému sa za poplatky, ktoré mu boli účtované iba v záujme dodávateľa, neposkytuje žiadne plnenie. Zároveň súd uvádza, že upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, pretože by tak mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné.

44. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 2Co/23/2016 zo dňa 25.01.2017 platí, že: „zmluvná podmienka, v zmysle ktorej by bol dodávateľ oprávnený požadovať od spotrebiteľa poplatok za upomienku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje jej neplatnosť v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, dodávateľ nemá nárok na plnenie z takejto podmienky.“

45. Vzhľadom na to, že uvedená zmluvná podmienka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle aktuálnej rozhodovacej činnosti súdov pre rozpor s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou, súd žalobcovi nepriznal sumu vo výške 7,00 EUR titulom zaplatenia nákladov za vydanie upomienky č. 1 a vyššie uvedenej výzvy.

46. Na základe vyššie uvedeného súd je toho názoru, že žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí len suma nezaplatenej istiny, ktorú žalovaný reálne čerpal titulom úveru spolu so zákonným úrokom z omeškania z nezaplatených splátok. Na základe vyššie uvedeného súd žalobcovi priznal sumu 2.437,26 EUR z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

47. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že: „dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.“

48. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že: „ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

49. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len: „Nariadenie vlády“): „výška úrokov z omeškania je opäť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

50. Podľa 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku: „lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

51. Nakoľko sa žalovaný sa dostal s úhradou svojho dlhu do omeškania, žalobca si v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnil zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po vzniku omeškania dlžníka s platením svojho dlhu, pričom ich výška 5,00 % ročne bola žalobcom správne určená v súlade s § 3 Nariadenia vlády. Je tomu tak preto, pretože v čase začiatku omeškania dlžníka s platením svojho peňažného záväzku bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,00 %, ktorá sa v zmysle § 3 Nariadenia vlády zvyšuje celkovo o päť percentuálnych bodov (0,00 % + 5,00% = 5,00 % úrok z omeškania).

52. Súd v tomto prípade na základe § 232 ods. 3 prvá veta Civilného sporového poriadku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť vyššie uvedenú sumu s príslušenstvom do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

53. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a po podrobnej právnej analýze súd dospel k právnenému záveru, že žalobe žalobcu bolo potrebné sčasti nezplatenej istiny a zákonných úrokov z omeškania vyhovieť a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku. Následne sa súd zamerlal na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania.

54. Podľa § 251 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“

55. Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku: „súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

56. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku platí, že: „o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

57. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí, že: „o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

58. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v zmysle zásady pomeru úspechu vo veci uvedenej v § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich náhradu priznal žalobcovi v rozsahu 31,68 % voči žalovanému, pretože žalobca mal vo veci úspech v plnom rozsahu, nakoľko súd vo výroku č. I. tohto rozsudku vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. V predmetnom spore mal žalobca hrubý úspech 65,84 % a hrubý úspech žalovaného bol 34,16 %, z čoho jednoznačne vyplýva konečný čistý úspech žalobcu 31,68 % (65,84 % - 34,16 % = 31,68 %). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 31,68 %, o čom konajúci súd rozhodol vo výroku III. tohto rozsudku.

59. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

60. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 a § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 Civilného sporového

poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 48 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.